

вяя, както ти казах, и злите думи, нападки и обвинения, за които не бях помислял. Видях се очернен на първите страници на местните вестници, за да бъде прикрито предварително взетото решение за закриването на ромската специалност. Сега вече всичко е ясно, лъснаха субективни сметки и политически намерения... Но трябваше да се надживее и този удар, а за щастие последваха други, добри събития.

– Ще стане дума за тях, мисля, че така диалогът става по-ясен, по-убедителен. Дългогодишната ти преподавателка в Шумен, по-късно твоя колега в Търново, доц. Валентина Колева, не пести ласкови думи, избирам част от тях, които имат отношение към работата ти със студентите.

„Винаги съм се възхищавала на умението му да довежда до желания успешен край всяко начинание, колкото и да е трудно и свързано с различни перипетии. Три лета успя да организира със студентите лингвистични експедиции до райони с компактно ромско население в Северна и в Южна България: Това беше свързано не само с предварителна научна подготовка, то изискваше финансова обезпеченост, технически средства, пътувания, подходящи битови условия. Всичко това Кючуков успя да осигури, без дори да ангажира университетското ръководство. Събраният лингвистичен и фолклорен материал беше сериозно обработен и стана публично достояние на научни конференции, в печатни издания – какъв по-ярък стимул за младите хора? И още – създаден беше Център по ромски език в Университета, обзаведен с подходящи мебели, библиотека, няколко компютъра, размножителна техника – чудесни условия за обучение, а и място за срещи, семинари, дискусии. Не бих искала да пропусна и ролята на доц. Кючуков за успешния проект „Интеграция на ромското население“ – по програмата ФАР с помощта на консорциум „Кеър“. Бих казала, изключително полезна инициатива, свързана с обучението на тринста учители от цялата страна и сто млади роми, подгответи за помощник-учители в смесените райони. Защо се сещам тук за Паулу Коелю, за сентенцията му: „Учител е не само този, който ни учи на нещо, а онзи, който вдъхновява ученика да даде най-доброто от себе си, за да открие какво знае сам!“.